

Yksi seurakunta ja kaksi elämäntapaa

Isak Penzev

Shalom hyvät ystävät. Meillä alkaa uusi teema nimeltä Juutalaisuus ja Uusi testamentti. Tämän oppitunnin aiheena on yksi seurakunta ja kaksi elämäntapaa. Monilla oppitunneilla olemme käsitelleet juutalaisia lähteitä ja juutalaisuutta. Nämä oppitunnit ja aiheet olivat hyvin kiinnostavia ja tuttuja juutalaisille, mutta kristityille uskovaisille tämä opetus voi olla outoa ja heille saattaa syntyä paljon kysymyksiä. Hyvin usein kristityt uskovat kysyvät, minkä takia me tarvitsemme näitä tietoja.

Juutalaisiin juuriin tutustuessaan Messiaaseen uskovat tarvitsevat varmasti lisää selityksiä; ensisijaisesti sen takia, että meillä on erimielisyyksiä. Kuulemme monia väitteitä, kuten vaikka, että tämä oli kiinnostavaa Vanhan liiton aikana, mutta me olemme nyt Uudessa liitossa, emmekä tarvitse enempää tietoja. Toiset taas väittävät, että juutalaiset juuret ovat hyvin vastakkaisia apostolien opetuksille. He esittävät esimerkkinä, että apostoli Paavalin vastusti niitä fariseusten käsityksiä ja opetuksia, joita me nyt väkisin yritämme kristityille antaa. Minun mielestäni nämä väitteet on esitetty ilman riittävää pohjaa. Niille ei ole perusteita. He ovat esittäneet ne sen takia, että heillä ei ole tarpeeksi tietoja.

Ensisijainen asia on se, että apostolit eivät nähneet erotusta Vanhan liiton ja Messiaan opetuksen välillä. Messiaan opetus oli niin kuin jatkoa sille vanhalle opetukselle, mikä heillä jo oli. Toinen väärinkäsitys johtuu siitä, että monet eivät ymmärrä kokonaisuudessaan maailman seurakunnan asemaa ja tehtävää. Maailman seurakunnan käsitykseen sisältyy se apostolien opetus, että juutalaisten ja ei-juutalaisten pitää olla yhdessä seurakunnan sisällä. Apostolit eivät opettaneet, että heidät pitää erottaa. Nimenomaan väärinkäsitys seurakunnan asemasta synnyttää paljon ristiriitoja.

Pitääkö kaikilla uskovaisilla olla yhtenäinen uskonnollinen elämäntapa? Vai onko olemassa eri suuntaisia uskonnollisia ryhmiä, jotka ovat maailman seurakunnan sisällä? Seurakunnan asema ja opetus tässä kysymyksessä on, että pitää olla yhtenäinen uskonnollinen opetus ja elämäntapa, missä ei ole juutalaista eikä kreikkalaista. Mutta käytännössä seurakunta, kirkko sallii erilaisia uskonnonharjoitustapoja. Afrikassa olevan seurakunnan jumalanpalvelus ja elämäntapa on varmasti erilainen kuin Euroopassa nimenomaan kansallisuuden piirteiden perusteella.

Jos seurakunta sallii afrikkalaisen ja aasialaisen elämäntavan ja piirteet jumalanpalveluksessa, niin miksi sitten ei voi sallia juutalaisten jumalanpalvelustapaa? Ehkä tänä päivänä monet ovat sitä mieltä, että myös juutalaisten tavan voi sallia, mutta käytännössä se on hyvin vaikeaa ja tuottaa paljon ongelmia. Todellisuudessa uskovaiset juutalaiset, jotka haluavat harjoittaa ja ylläpitää omaa uskontoaan, haluaisivat ehkä ottaa mukaan kulttuurisia piirteitä enemmän kuin sallitaan.

Juutalaiset nostavat esille tärkeän kysymyksen, nimenomaan sen uskonnollisen osan, mitä he haluavat noudattaa. On myös protestanttisessa liikkeessä syntyneitä juutalaisia seurakuntia ja ryhmiä, jotka voimakkaasti ovat viime aikoina nostaneet esille Jumalan lain merkitystä. He julistavat, että Jumalan laki ei kuulu ainoastaan juutalaisille vaan myös seurakunnalle noudatettavaksi. Haluan, että me nyt katsomme Raamatusta niitä vahvistuksia ja lähteitä, miksi meidän pitää noudattaa, ja varmasti löydämme totuuden, joka on keskellä tätä ristiriitaa. Itse haluan esittää kaksi tietä, miten on mahdollista elää ja mitä ottaa vastaan tässä koko maailman laajuudessa seurakunnassa. Nämä kaksi vaihtoehtoa eivät sulje toisiaan pois eivätkä ole erotettuja.

Ei-juutalaisille uskoville on tarjottu vaihtoehto, joka on paljon helpompi tie kuin alkuperäisillä juutalaisilla. Minkä takia tämä on tapahtunut? Raamatun pohjalta me voimme tehdä teoreettisen johtopäätöksen. Valitettavasti tämä teoreettinen päätös ei vastaa meille, millä tavalla me voimme toteuttaa sen käytännössä. 2000 vuoden kristillisessä historiassa

tämä teoreettinen johtopäätös ei ole vielä löytänyt oikeaa tietä. Sen takia voimme käsitellä tätä vaihtoehtoa ainoastaan teoreettisesti, ja tehdä johtopäätöksiä myöhemmin.

Sanasta me näemme, että Kaikkivaltias Jumala esittää eri ihmisryhmille erilaisia vaatimuksia ja tehtäviä. Voimme nähdä tämän esimerkiksi Koheneissa eli papistossa. Katsomme Raamatusta 3. Mooseksenkirjaa 21: 1 - 8. Tämä 8. jae kertoo niistä tehtävistä, jotka Jumala on asettanut kohenin eteen. Yksi esimerkki niistä on, että pyhä papisto ei voi koskea kuolleitten ruumiisiin, mutta tavallisille ihmisille se on sallittu. Tästä Raamatun kohdasta me näemme, että on olemassa erilaisia vaatimuksia ja laki, joka koskee ainoastaan Koheneihin kuuluvien ryhmille.

Vielä esimerkkinä 5. Mooseksenkirjan luku 10: 8 - 9. Tässä puhutaan, että Kaikkivaltias Herra erotti Leevin sukukunnan. Leevin sukukunnalle kuului seisoa Herran edessä, palvella Häntä, siunata Hänen nimeensä jne. 9. jae puhuu: " Sentähden Leevi ei saanut osuutta eikä perintöosaa veljiensä rinnalla. " Sen takia, että Leevin sukukunta palvelee Herraa, heille ei annettu perintöosuutta kuten muille sukukunnille. Tästä Raamatun kohdasta me näemme, että on olemassa laki, joka koskee ainoastaan Leevin sukukuntaa.

5: Moos. 17: 15 - 18 on mainittu laki, joka koskee kuningasta. Tämä koskee siis ainoastaan kuningasta. 5. Moos. 16: 16 puhuu juhla-ajoista, jolloin pitää vaeltaa. Ja tässä Raamatun paikassa puhutaan siitä, että ainoastaan miehet ovat velvollisia suorittamaan vaelluksen Herran juhlille. Tästä me näemme, että on olemassa erityisesti tiettyä ihmisryhmää eli vain miehiä koskeva laki. Näitä mainitsemiani Raamatun paikkoja voisi vielä lisätä, mutta tästäkin me näemme, että Herra asettaa erilaisia lakeja ja tehtäviä erilaisten ihmisryhmien eteen.

Voi esittää myös kysymyksen, onko juutalaiskansalla jokin erityistehtävä tai laki? Voimme todeta tähän, että juutalaiskansalla on olemassa tehtävä. Profeettojen kirjassa Jesaja 49:6 loppuosassa me voimme nähdä erikoiset sanat: " Minä panen sinut pakanain valkeudeksi, että minulta tulisi pelastus

maan ääriin asti. " 2. Moos. 19: 5 - 6 me näemme, mitä tehtäviä Herra antaa Israelin kansalle ennen Siinain vuorta. Jae 6 puhuu näin: " 'Te olette minulle pappisvaltakunta ja pyhä kansa'. Sano nämä sanat israelilaisille. " Pappi voi suorittaa omia tehtäviä tai olla pappina vain silloin, kun hänellä on kuulijoita, joita opettaa. Ja nimenomaan tämän seurakunnan aikana, messiaanisena aikana, koko maailmasta tulee suuri seurakunta ja silloin juutalainen pappisvaltakunta voi suorittaa omaa tehtäväänsä, jonka Jumala heidän eteensä on asettanut.

Voimme nyt katsoa, minkälainen tilanne oli Vanhan liiton aikana. Oli Israelin kansa ja tämän kansan keskellä olivat Kohenit eli leeviläiset. Aaronin pojat olivat suorittamassa pyhää pappistehtävää Israelin kansan keskellä. Ja mitä tapahtui messiaanisena aikana, kun Messias ylösnousi? Kaikkivaltias Jumala laajensi rajoja. Hän loi uuden kansan vanhan kansan ympärillä. Niin kuin Vanhan liiton aikana Aaronin pojat olivat suorittamassa pappistehtävää Israelin kansan keskellä, niin tänä päivänä koko Israelin kansa suorittaa pappistehtävää niiden kansojen keskellä, jotka Herra liittää Israeliin.

Tästä näkökulmasta me näemme, että täällä ei ole mitään paikkaa korvausteologian menetelmille. Israelia ei ole siirretty syrjään ja erikseen. Päinvastoin: Israel on keskipiste ja ydin siinä koko maailman seurakunnan luomisessa, mitä Jumala nyt tekee, ja mihin kaikki muut kansat liittyvät.

Ja niin kuin erikoistehtävät, jotka on asetettu Kohenien sukukunnalle, niin myös koko Israelin kansalle on asetettu erikoistehtävät ja velvoitteet koko maailman edessä. Voimme tehdä sen johtopäätöksen, että Israelin kansan erityisasemaa ja tehtävää ei ole Messiaan tullessa kumottu vaan tehtävää on laajennettu. Israel on nostettu aivan erityiseen erikoisasemaan.

Tänä päivänä voimme nähdä, että monet alkavat ymmärtää sen. Toiseen maailmansotaan asti ei varmasti kukaan edes uskonut, että uskonnollisessa opetuksessa voisi ottaa esille tämän tyyppistä näkökulmaa Israelin asemasta.

Mutta 1900-luvulla tilanne alkoi muuttua. Silloin alkoi voimakkaasti syntyä messiaanisista liikkeitä. Myös näiden liikkeiden keskellä on tapahtumassa paljon muutoksia. Käsitteet muuttuvat jatkuvasti. Alkuvaiheessa messiaanisissa liikkeissä ja ryhmissä oli ehkä enemmän teknisiä ja kulttuurisia juutalaisia piirteitä, ja ne tulivat seurakunnan toiminnassa selvimmin esille. Messiaaniset ryhmät syntyivät nimenomaan evankelisen seurakunnan keskellä.

Mutta nyt me näemme sellaista vähän syvempää kehitystä, että messiaaniset ryhmät eivät pyri ainoastaan juutalaiseen etniseen ja kulttuuriseen näkökulmaan vaan myös opetukseen. He haluavat harjoittaa judaismia, eikä kantaa opetuksessa kristillistä näkökulmaa. Mutta valitettavasti tämän tyyppisten messiaanisten ryhmien kehitys ja kasvu menee hyvin hitaasti eteenpäin. Vastustusta tapahtuu messiaanisten ryhmien sisällä ja nousee myös heidän ulkopuoleltaan.

Ulkopuolelta vastustus tulee yleensä niistä kristillisistä seurakunnista, jotka taloudellisesti kannustavat ja ylläpitävät messiaanisista ryhmiä. Kristillisten seurakuntien vastustus pohjautuu heidän pelkoonsa, että jos messiaaninen ryhmä menee syvemmälle judaismiin, se voi viedä lahkolaisuuteen ja tuoda ristiriitoja kristilliseen evankeliumin opetukseen; ja kristillinen yhtenäisyys rikkoutuu. Tämä pelko voi syntyä myös messiaanisen ryhmän keskellä.

Yleinen kristillinen opetus on, että pelastus on uskon kautta. Toisaalta se on ihan oikea opetus. Mutta tässäkin tapauksessa meidän pitää selkeästi ymmärtää, mitä tarkoittaa usko ja uskon kautta. Monien satojen vuosien aikana kreikkalainen käsitys uskosta on vääristänyt meiltä oikean käsityksen. Kreikkalaisroomalaiseen käsitykseen uskosta sisältyy, että me otamme vastaan muutamia käsitteitä uskon asioista. Ihminen käsittelee niin, että minä sain pelastuksen sen takia, että otan käyttöön muutamia uskon käsitteitä ja iskusanoja. Tavallinen ihminen voi ymmärtää näin: Jos minä kyseenalaistan jonkin oman seurakunnan uskonkäsityksen, se voi

johtaa oman pelastukseni vaarantumiseen. Mutta tällainen käsitys uskosta on aivan erilainen kuin mitä meidän Raamattumme opettaa.

Jumalan Sanan uskonkäsitys on, että meille syntyy luottamus Jumalaan. Se on usko. Luottamukseen sisältyy myös uskollisuus Jumalaa kohtaan. Ja kuuliaisuuden sisältö on siinä, että me noudatamme Jumalan käskyjä.

Voisi puhua paljon myös messiaanisten näkökulmasta uskon asioihin. Minä haluan pysähtyä vain muutamiin kohtiin. Monet sanovat, että on hyvä noudattaa erikoislakeja, koska itse Jeshua Messias on niitä noudattanut. Tämä on hyvä päätös, koska me otamme esimerkkiä Jeshuan elämäntavasta käyttäksämme sitä omassa elämässämme. Mutta pitää muistaa, että asiat joita evankeliumeissa on kirjoitettu, koskevat Vanhan liiton aikaa. Ja tämä ei nyt tarkoita perustetta väitteelle, että koska ne kuuluivat Vanhan liiton aikaan, meidän ei tarvitse niitä tänä päivänä noudattaa.

Tärkeintä on katsoa, mitä apostolit tekivät, koska he suorittivat palvelustehtävää ja opetustehtävää Jeshuan ylösnousemuksen jälkeen. Me näemme heidän näkökulmansa suhtautua hyvin positiivisella mielellä Tooraan ja lakiin, siihen jatkoon, mitä Jeshua on meille opettanut.

Katsomme Matteuksen evankeliumin lukua 23: 2 - 3: " Mooseksen istuimella istuvat kirjanoppineet ja fariseukset. Sen tähden tehkää ja pitäkää kaikki, mitä he sanovat teille. " Ja me näemme, että myös apostolit opettavat meille saman asian. Apt. 21: 20, missä Jaakobin johtama Jerusalemin seurakunta puhuu näin: " Veli, sinä näet, että juutalaisia on tullut uskoon kymmenintuhansin, ja he ovat kaikki lainkiivailijoita. "

Apostoli Paavali, jota monien on vaikea ymmärtää - hänen opetustaan ja hänen suhtautumistaan lakiin - puhuu meille, Room. 3: 31: " Teemmekö siis lain mitättömäksi uskon kautta? Pois se! Me vahvistamme lain. "

Johannes kirjoittaa 1. Joh. 5: 3: " Rakkaus Jumalaan on sitä, että pidämme hänen käskynsä, ja hänen käskynsä eivät ole raskaita. " Näemme myös, että Paavali ei suhtaudu hyvällä mielellä ainoastaan lakia vaan myös

juutalaista perintöä kohtaan. Tämän me voimme nähdä Apostolien teoissa 28: 17. Tämä messiaaninen, uskonnollinen liike, joka syntyy meidän silmiemme edessä, ei ole missään nimessä mikään fariseusten lahko. Tässä liikkeessä ei ole kovin paljon kannustajia, jotka ehdottaisivat pakanakansaa ottamaan koko lain vastaan itsensä päälle. Me kannustamme apostoli Paavalin näkökulmaa, joka opettaa meille oikeaa suhtautumista Tooraan kohtaan. Paavali opetti, ettei lain teoilla voi mikään liha pelastua. Tämä on totuus. Sillä lakia ei annettu pelastuksen tähden. Tooran ja lain mukaan eläminen ei ole valmis lippu Taivaaseen, eikä sen takia, että me saisimme pelastuksen. Vaan se on sellaisen uskovaisen elämäntapa, joka on jo saanut pelastuksen.

Paavali opetti myös, että ei-juutalaisen pakanan ei tarvitse noudattaa kaikkia juutalaiskansaa koskevia erikoislakeja, jotta he saisivat pelastuksen. Tämä on myös totuus. Ei-juutalainen pääsee Jumalan kanssa liittoon nimenomaan Messiaan veren ja uskon kautta. Mutta ei-juutalainen, joka haluaa noudattaa lakia, voi samaistua juutalaiskansan yhteyteen. Hän itse voi määrittää kenen kanssa hän haluaa olla.

Tämä mitä olen teille kertonut, on lyhyt käsittely maailmanlaajuisesta seurakunnasta. Ainoastaan meille jäi epäselväksi, millä tavalla nämä teoreettiset asiat voi laittaa käytäntöön. Sillä monien satojen vuosien aikana näitä raamatullisia elämäntapoja ei olla otettu seurakunnissa käyttöön. Valmista tapaa ohjata ei ole vielä syntynyt. Mutta käytännössä olisi hyvä, jos olisi syntymässä messiaanisista seurakuntia, joiden sisällä olisi sekä juutalaisia, että Jumalaa pelkääviä. Seurakuntia, missä olisi mahdollista käytännössä harjoittaa juutalaista elämäntapaa.

Olisi myös hyvä nähdä syntyvän seurakuntia, joista antisemitismi ja korvausteologia on poistunut, ja kirkko alkaisi kiinnostua juutalaisista juuristaan, uskon juurista. Tuntuisi myös hyvältä, jos messiaanisille seurakunnille löytyisi kannustusta kirkon puolelta. Kuinka tämä käytännössä on mahdollista, sen aika näyttää.